

TIDSREJSEN

Ruth fortæller

- Find det lille gebis i garderobeskabet frem og sæt jer på gulvet foran garderobeskabet. Børnene må gerne se og røre ved gebisset. Husk at lægge det tilbage efter brug.

- **Historieformidling:** Pædagogen/læreren viser billedet af Ruth og oplæser historien om "Ruth som ikke ville have gebis".
- **Aktivitet:** Den oplæste historie lægger op til en aktivitet, hvor børnene prøver kræfter med sure pligter eller sjove lege i gamle dage.

Historien om "Ruth som ikke ville have gebis"

Jeg hedder Ruth. Jeg bor i Vejle. Jeg vil fortælle om noget, der skete for mig for mange år siden. Jeg var syv år. Det var i 1922. For næsten 100 år siden.

Min bedste veninde Gerda og jeg kom løbende hen ad vejen langs Vejle å. Her mødte vi Ditte. "Vil I være med til rundbold?" spurgte hun. Det ville vi gerne og flere kom til, og snart havde vi to hold. Vi spillede på gaden. Ditte var førstevælger, og jeg blev valgt som nummer tre, fordi jeg var god til at løbe. Vi startede inde. Ditte slog altid nogle lange bolde, og jeg stillede mig klar til at løbe, da hun skulle slå. Men Ditte ramte bolden skævt, og den røg i vandet.

"Ruth. Skynd dig. Hent suppeskeen!"
råbte Ditte.

Jeg skyndte mig af sted. Vi havde den største suppeske, for min far og mor havde nemlig et hotel. Jeg løb hjem og ind i køkkenet, og uden at mor så det snuppede jeg suppeskeen. Hurtigt tilbage til de andre.

"Skynd dig!" skreg Ditte, der lå på maven nede ved åen. Men da jeg rakte hende skeen, så hun kunne fiske bolde op af vandet, forsvandt den ned i vandet.

"Hvorfor skal du også altid være så langsom?" Hun så rasende på mig. Spillet var slut. Vi havde ikke en anden bold. Men det var jo hende, der havde skudt den i vandet.

"Se," råbte Gerda og pegede ned i

vandet. Der lå et gebis. Hurtigt fiskede Ditte det op.

"Det er sikkert din fars tænder," sagde jeg og så hen på Ditte. Alle grinede. Vi kendte historien om Dittes far. Han drak sig tit fuld, og en gang kastede han op ned i åen. Tænderne var røget med. Ditte kom rasende hen mod mig.

"Det er i alt fald ikke dine," skreg hun. "Alle kan se, at du ikke har gebis. Dine tænder er jo sorte."

Jeg blegnede. Jeg vidste alt for godt, at mine tænder ikke var for gode. Jeg havde haft tandpine hele natten. Min mor syntes jeg skulle have gebis, men min far havde lovet, at jeg måtte komme til tandlæge.

"Jamen jeg skal til tandlæge. Mine

tænder skal ordnes, så jeg ikke skal have gebis!” sagde jeg med sukkersød stemme. Alle så på mig. Kunne det virkelig passe. Det var kun de meget rige, der gik til tandlæge.

”Nå, er du sådan en fiseformet dame,” sagde Ditte spydigt. ”Så skal du vel også til at børste tænder. Sådan en gider vi ikke lege med!”

Hun vendte sig om for at gå væk. Jeg havde tårer i øjnene. Jeg sprang frem og gav hende et skub i ryggen. Hun røg hen af gaden og ramte et stakit. Hun skreg af smerte.

”Du er ikke rigtig klog,” råbte Maren.

Så begyndte de alle at råbe af mig.

”Ruth, Ruth, slår en prut, i en gammel

konvolut!" De råbte og råbte. Og jeg løb hjem.

"Du må gå hen og sige undskyld," sagde min mor strengt, da hun havde hørt historien.

Jeg begyndte at ryste. Jeg turde ikke. Men min mor var fast besluttet. Heldigvis kom min søster Mille. Hun så hvor slemt jeg havde det. "Jeg skal nok gå med Ruth," sagde hun, da hun havde hørt, hvad der var galt.

På vej derhen holdt hun en bold frem. "Du kan give hende denne bold. Så har I den at spille med næste gang. Jeg skal alligevel ikke bruge den."

Da vi kom frem til Dittes hus, mødte vi hendes far.

"Er Ditte hjemme?" spurgte Mille.

"Jeg tror nok, hun er deroppe," mumlede Dittes far og nikkede hen mod trappen, der førte op til lejligheden.

Vi gik op og bankede på.

"Kom ind," råbte Ditte derinde fra.

"Undskyld," hviskede jeg og så ned i gulvet, da jeg var kommet ind i stuen.

"Og her." Jeg holdt bolden frem.

"Fint," sagde hun og tog bolden. "Så kan vi spille igen. Vil du med ned?"

Jeg kiggede op. Ditte stod og smilede til mig.

"Er...er du ikke sur på mig?" spurgte jeg.

"Nej, nej. Vi blev uvenner. Den slags sker.

Og nu har vi jo en ny bold,” sagde hun og trak på skuldrene.

Vi gik ned på gaden. Snart var vi i gang med en ny gang rundbold. Og Ditte og mit hold vandt.

Så det blev alligevel en god dag.

Og nu er I jo på besøg – måske I er bedre til at fange bolde med suppeskeer end jeg er. Det skal nok blive sjovt!

Aktivitet:

Vi skal lege en leg lidt ligesom Ruth og hendes venner. Vi skal prøve at bære bolde med suppeskeer – men pas på I ikke taber dem, for så skal I starte forfra!

- Inddel børnegruppen i to hold ved siden af hinanden. Børnene på hvert hold stilles op på en lang række.
- I skabet finder I to suppeskeer og to bolde.
- Det forreste barn på hvert hold får hver udleveret en suppeske og en bold.
- Suppeskeen holdes i hånden, og bolden lægges i suppeskeen.

- Når pædagogen/læreren siger 'Klar, parat til start, nu!' løber/går børnene én ad gangen hen til glasdørene og tilbage igen.
- Tilbage ved holdet afleveres suppeske og bold til det næste barn, der løber/går afsted.
- Man må selvfølgelig ikke holde på bolden undervejs.
- Når sidste barn på holdet er retur stoppes aktiviteten.
- Når I er færdige, lægger I suppeskeer og bolde tilbage i skabet.
- I skal nu se på kortet og finde den næste fortælling.